

معین، پشت مرز ایستاده و منتظر اجازه ورود است؟!؛ بیاید که چه کند؟

بیستم دی ماه اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در پاسخ به بازگشت نصرالله معین و احتمال برپایی کنسرت توسط او در ایران گفت: «معین (خواننده) می‌تواند به ایران برگردد و برای دریافت مجوز هم مانند سایر خوانندگان روال قانونی را طی خواهد کرد».

به گزارش سایت خبری پرسون، این سخنان بازتاب بسیاری داشت و ۳۰ دی ماه سخنگوی قوه قضائیه نیز در واکنشی گفت: «به صراحت اعلام می‌کنیم نگاه قوه قضائیه استفاده از ظرفیت همه دلسوزان به این آب و خاک و بازگشت همه علاقه‌مندان به وطن است و ما از این موضوع استقبال می‌کنیم».

در این بین، عبدالله سهرابی، دستیار وزیر ارشاد و مدیرکل شورای عالی امور ایرانیان نیز اعلام کرد در حال برنامه‌ریزی برای بازگشت معین هستند و توضیح داد: «هیچ‌کسی به یک ایرانی نمی‌تواند بگوید به ایران نیا. کسی ممنوع‌الورود نیست».

در این میان، نه خبری از تضمین برای بازگشت بی‌دردسر بوده و نه بازتعریفی در تفسیر اعمال مجرمانه شده که آیا خوانندگی در خارج از ایران ممکن است در تفاسیر بسیط در عناوین مجرمانه‌ای همچون رفتار علیه منافع ملی یا اقدام علیه امنیت ملی قرار بگیرد یا خیر! فقط صحبت از این است که هیچ ایرانی‌ای ممنوع‌الورود نیست که این امر یک واقعیت قانونی است و نمی‌شود هیچ ایرانی‌ای را ممنوع‌الورود کرد.

به‌رحال این اولین بار نیست که احتمال بازگشت معین مطرح شده است؛ بازگشت او یک بار دیگر هم در دوران احمدی‌نژاد مطرح شد که به گفته بهمن بابازاده، خبرنگار حوزه موسیقی، در لحظه آخر یک تلفن به معین زده شد و همه چیز کنسل شد؛ چون به معین گفته بودند «از پای هواپیما مستقیم می‌روی اوین».

بنابراین انتظار می‌رفت کم‌کم این موضوع به فراموشی سپرده شود، اما چندی پیش، بار دیگر اسماعیلی، وزیر ارشاد، روی آنتن تلویزیون در رابطه با بازگشت معین گفت: «ما برای هنرمندان احترام بسیاری قائل هستیم. من بارها به صراحت اعلام کرده‌ام که هرکسی قانون را رعایت می‌کند، با هر سلیقه و جناحی می‌تواند فعالیت کند. از نظر ما هیچ فردی در چارچوب قانون ممنوعیت ندارد».

ماجرای بازگشت معین به وعده رئیس‌جمهور و اصولگرایان برای هموارکردن مسیر بازگشت ایرانیان خارج از کشور در زمان انتخابات ریاست‌جمهوری بازمی‌گردد؛ زمانی که اصولگرایان فکر می‌کردند جذب سرمایه‌گذاران ایرانی خارج از کشور مانند زدن یک دکمه بوده و کافی است از آنها دعوت شود تا با سرمایه‌های خود وارد ایران شوند. اما با گذشت دو سال و اندی، هم آنها و هم مردم متوجه شدند بیش از هر دوره دیگری با فرار سرمایه روبه‌رو بوده‌ایم. سرمایه ترسو است و در شرایط ناامن اقتصادی و نبود بسترهای حمایتی و تصویب قوانین و آیین‌نامه‌های خرق‌الساعه و همچنان باقی‌ماندن در لیست سیاه گروه ویژه اقدام مالی و ادامه تحریم‌ها نمی‌توان در روند بازگشت ایرانیان و سرمایه‌هایشان دورنمایی امیدوارکننده ایجاد کرد.

در این بین، در یک ماه گذشته طوری از احتمال بازگشت معین، خواننده لس‌آنجلسی در میان اصولگراها صحبت شده که گویی پشت مرزهای ایران ایستاده و اذن ورود می‌خواهد و خیل عظیمی از تابوهای فرهنگی که دقیقاً بخشی از تندروهای جریان اصولگرا برای هنر و هنرمند ایجاد کرده‌اند، با آمدن او رفع خواهد شد. بماند که هنوز مشخص نیست چرا فقط بازگشت معین در حال تکرار است و خبری از سایر هنرمندان خارج‌نشین نیست.

این درحالی است که معین در آخرین گفت‌وگویی که اواسط اسفند ماه منتشر شده گفته است: «سال ۱۳۶۰ از ایران رفتم به اسپانیا و بعد از آن نتوانستم به ایران برگردم و چه خوب می‌شود که همه مهاجران بتوانند به وطن بروند. مهم‌ترین شایعه‌ای که برایم ساختند، رفتنم به ایران بود که هیچ‌گاه محقق نشد و ای کاش واقعیت داشت و می‌توانستم به ایران بروم». حسن شماعی‌زاده، خواننده و آهنگ‌ساز هم در دی‌ماه در توئیتر نوشت: «امشب دوست و همکار نازنینم معین به من تلفن کرد، ضمن گفت‌وگو صحبت ما کشیده شد راجع به دعوتش به ایران. گفت بله چنین صحبت‌هایی شده ولی از طرف مقامی گفته شده که طبق این ماده و فلان ماده باید ۲۸ سال بروم زندان».

بنابراین از یک سو فعلاً خبری از درخواست برای بازگشت هنرمندان خارج‌نشین وجود ندارد زیرا همچنان نگران تبعات قضائی بازگشتشان هستند و نه امان‌نامه یا دعوت‌نامه رسمی وجود دارد که بازگشت در سلامت این افراد و احتمال ادامه فعالیتشان را تضمین کند. بماند که همچنان برپایی کنسرت خوانندگان داخلی در برخی شهرها همچنان با چالش مواجه است مانند کنسل‌شدن اجرای کنسرت علیرضا قربانی در شهر اصفهان آن‌هم به خاطر حضور نوازنده زن داخل اکیپ نوازندگان، که درنهایت با ورود وزارت ارشاد با تأخیر چندروزه حل شد. حال اینکه چرا اصولگرایان درگیر بازگشت معین هستند و او را چنان برگ برنده‌ای برای خود می‌پندارند، مشخص نیست.